

یادداشت مدیر مسئول

یادداشت شماره ۱۴

رسانه مستقل یعنی ستون چهارم دموکراسی

دموکراسی، فقط برگزاری انتخابات نیست؛

دموکراسی یعنی حضور نهادهایی که بر قدرت نظارت دارند و اجازه نمی‌دهند فساد، رانت و تبعیض رشد کند.

سه قوه‌ی مقننه، قضائیه و مجریه را همه می‌شناسند، اما ستون چهارمی هست که بدون آن دموکراسی ناقص می‌ماند:

رسانه مستقل.

رسانه مستقل، صدای مردم است؛

رسانه مستقل، ناظر بی‌طرف است؛

رسانه مستقل، بازوی شفافیت است؛

و رسانه مستقل، پلی است میان مردم و مدیران.

وقتی رسانه آزاد و مستقل نباشد، دموکراسی یک دکور خالی است؛

هر سخنی گفته می‌شود، اما هیچ پیگیری و نظارتی نیست؛

هر مدیری ممکن است هر کاری کند، اما هیچ بازخواستی نیست؛

هر تصمیمی گرفته شود، اما هیچ صدایی برای اعتراض وجود ندارد.

رسانه مستقل، به مردم قدرت می‌دهد؛

به مدیران مسئولیت می‌دهد؛

و به جامعه اعتماد می‌بخشد.

مدیران باید بدانند که رسانه مستقل نه دشمن است، نه رقیب؛

رسانه مستقل، همراه اصلاح و حافظ حقوق مردم است.

تهدید رسانه یعنی تهدید رکن اساسی حکومت قانون و عدالت.

پس به جای تهدید، حمایت کنید؛

به جای فیلتر و فشار، بستر آزاد را فراهم کنید؛

تا دموکراسی، واقعا دموکراسی باشد.

پایان یادداشت چهاردهم اسید سنگدهی

زباله‌سوزی که جان می‌سوزاند

نوشدارویی که زخم نوشهر را عمیق‌تر کرد

صفحه ۳

نفس تازه در ریه‌های صنعت مازندران؛

حمایت هدفمند از تولید در سایه توسعه متوازن

صفحه ۲

شغل دوم فرهنگیان

شرکت بازرگانی توسعه خدمات معلم کالا

moallemkala.ir

فروشگاه اینترنتی معلم کالا

تامین کننده انواع کالا برای فرهنگیان

طرف قرارداد با آموزش و پرورش

اقساط کسر از حقوق

حداقل حقوق از ۲۰ میلیون به بالا

برای کسب اطلاعات بیشتر کلمه معلم کالا رو پیامک کن

آدرس دفتر سرپرستی شمال کشور: ساری / خ فرهنگ / جنب آموزش و پرورش / فرهنگ ۱۰

۰۹۰۱ ۱۹۰ ۵۶۹۴

استخدام نیرو

باسابقه و متعهد

معلم کالا
شرکت بازرگانی
moallemkala.irشرکت بازرگانی توسعه خدمات معلم کالا جهت تکمیل نیروی انسانی خود از بین افراد واجد شرایط **استخدام** می نماید

- مدیر مالی
- حسابدار
- طراح گرافیک
- طراح رابط کاربری
- خدمات
- حمل و نقل

جهت کسب اطلاعات بیشتر

۰۹۰۱ ۱۹۰ ۵۶۹۴

مازندران / ساری

خیابان فرهنگ / فرهنگ ۱۰

نفس تازه در ریه‌های صنعت مازندران؛

حمایت هدفمند از تولید در سایه توسعه متوازن

از ۵۰ درصد است، و مازندران نیز با وجود توانمندی‌های بالقوه، در گروهِ استان‌های نیمه‌صنعتی قرار می‌گیرد. این سخن یادآور یک حقیقت تلخ است: بسیاری از کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی مازندران یا در حالت نیمه‌فعال هستند یا تعطیل شده‌اند. این اتفاق نه به دلیل فقدان زیرساخت، بلکه ناشی از نبود تصمیم‌گیری‌های درست، ضعف در تأمین مالی، نوسانات بازار و قوانین بازدارنده بوده است. آقالیخانی به‌درستی اشاره کرد که باید با «تصمیمات خاص» در شرایط خاص کشور، ظرفیت‌های راکد را به چرخه تولید بازگردانند. از جمله راه‌حل‌هایی که مطرح شد، افزایش اختیارات استان‌ها در تصمیم‌گیری‌های ستاد تسهیل بود؛ اقدامی که می‌تواند انعطاف‌پذیری تصمیمات را بالا ببرد و بروکراسی زمان‌بر را کاهش دهد. یکی از مهم‌ترین بخش‌های نشست اخیر، به نقش بانک‌ها اختصاص داشت. آقالیخانی با صراحت اعلام کرد که بانک‌ها حق تعطیلی واحد تولیدی را ندارند؛ اگر نمی‌توانند آن را فعال نگه دارند، باید واگذار کنند. این اظهار نظر، بازتاب‌دهنده یک واقعیت ریشه‌دار در اقتصاد ایران است: بسیاری از واحدهای تولیدی به دلیل بدهی بانکی، نه تنها از دریافت تسهیلات جدید محروم‌اند، بلکه تحت فشار برای تعطیلی یا مصادره قرار گرفته‌اند. در حالی‌که راه‌حل درست، وام مجدد، بازنگری در وثیقه‌ها و تسهیل در روند بازپرداخت است.

مازندران که به‌طور سنتی با شالیزارها، باغ‌های مرکبات و صنعت گردشگری شناخته می‌شود، اکنون در مسیر تازه‌ای از بازتعریف جایگاه تولیدی و صنعتی خود گام برداشته است. استانی که تا دیروز تصویر غالب آن کشاورزی بود، امروز به دنبال تکمیل زنجیره ارزش با تکیه بر تولید دانش‌بنیان و حمایت از صنایع نوآور است. به گزارش نقش قلم نشست اخیر ستاد تسهیل و رفع موانع تولید استان مازندران که با حضور استاندار، مهندس مهدی یونسی رستمی، و دبیر ستاد کشوری، محمدباقر آقالیخانی برگزار شد، نشانه‌ای از این تغییر رویکرد بود. مسئولان با صراحت اعلام کردند که حمایت از بخش تولید صرفاً بر مبنای عدد و رقم نخواهد بود، بلکه هرگونه پشتیبانی، مشروط به هم‌راستایی با چشم‌انداز توسعه متوازن استان خواهد شد. استاندار مازندران در سخنانی مهم تصریح کرد که واحدهای تولیدی برای دریافت حمایت باید در مسیر توسعه متوازن و اشتغال‌زایی حرکت کنند. این بیان، معنای روشنی دارد: دولت دیگر به‌دنبال تزریق کور منابع به هر واحد صنعتی نیست، بلکه قصد دارد سرمایه‌گذاری‌ها را هدفمند، هوشمند و مبتنی بر نیازهای منطقه‌ای هدایت کند. در فضای اقتصادی فعلی کشور، که با فشارهای تورمی، محدودیت منابع و بحران در زیرساخت‌های تأمین انرژی و مواد اولیه روبروست، چنین تصمیمی نشانگر پختگی در سیاست‌گذاری‌های اقتصادی است. حمایت صرف از واحدی که صرفاً هزینه‌بر است، بدون اثر ملموس بر اشتغال، زنجیره ارزش یا صادرات، دیگر توجیهی ندارد. در این نشست تأکید شد که بخش خصوصی باید در کنار دولت، نقش‌آفرینی کند. این امر، نقطه عطفی در گفتمان توسعه استان محسوب می‌شود. در سال‌های گذشته، انتقاد جدی به سرمایه‌گذاری‌های مقطعی، نامنسجم و ناپایدار در مازندران وارد بود؛ پروژه‌هایی که پس از بهره‌برداری اولیه، به دلیل نبود راهبرد بازار یا ضعف در مدیریت منابع انسانی، به رکود و تعطیلی کشیده شدند. اکنون با اعلام اینکه تنها واحدهای دارای خلاقیت و نوآوری مورد حمایت قرار می‌گیرند، پیام مشخصی به سرمایه‌گذاران داده شده است: یا باید با دانش و برنامه وارد میدان شوید، یا جایی در قطار توسعه نخواهید داشت. **مازندران نیمه صنعتی؛ ظرفیت‌های خالی، سرمایه‌های بلااستفاده**

محمدباقر آقالیخانی، دبیر ستاد تسهیل کشور، در اظهاراتی صریح، وضعیت تولید در کشور را «کم‌ظرفیت» توصیف کرد. به گفته وی، میانگین ظرفیت تولید فعال در کشور کمتر

کاربری بازنگری نشوند، تحقق این هدف ممکن نخواهد بود. در جریان این نشست، مشکلات دو شرکت بزرگ استان، یعنی صنایع چوب و کاغذ مازندران و شرکت هزاره سوم علوم ملل بررسی شد. هر دو شرکت در سال‌های اخیر با چالش‌های مالی، تأمین مواد اولیه و محدودیت‌های اداری مواجه بوده‌اند. بررسی وضعیت این دو مجموعه، نماد چالش‌های ساختاری اقتصاد استان است: در یک‌سو، صنایع سنتی با فناوری قدیمی و نیازمند نوسازی؛ و در سوی دیگر، شرکت‌های نوین با مدل دانش‌بنیان که با مقاومت بوروکراتیک یا قوانین قدیمی دست و پنجه نرم می‌کنند. نگاه به آینده؛ سیاست‌گذاری مبتنی بر واقعیت‌های محلی سخنان استاندار و دبیر ستاد تسهیل، اگرچه صریح و امیدوارکننده بود، اما بار دیگر این واقعیت را یادآور شد که سیاست‌گذاری در حوزه تولید، دیگر نمی‌تواند با نسخه‌های یکسان برای همه استان‌ها انجام شود. مازندران، با ویژگی‌های خاص جغرافیایی، جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی، نیازمند سیاست‌هایی است که مختص خود آن طراحی شده باشد. افزایش اختیارات استان در حوزه تسهیل تولید، اصلاح قوانین محدودکننده، بازنگری در عوارض زمین، و تدوین بسته‌های حمایتی برای صنایع خلاق و نوآور، گام‌هایی است که اگر با عزم جدی دنبال شود، می‌تواند موتور تولید را در استان روشن کند. نشست ستاد تسهیل در مازندران، صرفاً یک رویداد اداری نبود؛ بلکه نقطه آغاز گفت‌وگو میان تازهای در مدیریت توسعه استان به‌شمار می‌رود. اکنون مسیر روشن است: تولیدکننده‌ای که نوآور باشد، اشتغال پایدار ایجاد کند و هم‌راستا با نقشه توسعه استان حرکت کند، از پشتیبانی کامل حاکمیت برخوردار خواهد شد. در مقابل، پروژه‌های بدون آینده، صنایع وابسته به رانت، و سرمایه‌گذاری‌های سطحی و پرریسک، دیگر جایی در برنامه توسعه مازندران نخواهند داشت. مازندران، با این نگاه جدید، می‌تواند از استانی کشاورزی‌محور به الگویی از توسعه صنعتی پایدار با تکیه بر منابع انسانی، خلاقیت بومی و پشتیبانی هدفمند دولتی تبدیل شود. اگر سخنان گفته‌شده به عمل تبدیل شود، باید گفت که صنعت در مازندران، نفس تازه‌ای کشیده است

دودانگه در تلاقی سنت و سوداگری از ننگ خطر تغییر کاربری‌ها و ویلاسازی‌های بحریه به صدا در آمده است

تخلیه می‌کنند، با فرهنگ روستا هم‌خوان نیستند و نهایتاً منطقه را به خوابگاه آخر هفته‌ای برای افراد غیربومی تبدیل می‌کنند. این فرآیند نه‌تنها تولید را می‌خشکاند، بلکه نیروی انسانی محلی را نیز از زادگاهش بی‌نیاز می‌سازد. در شرایطی که آیت‌الله محمدی لایینی به تبیین تهدیدها و مسئولیت‌ها می‌پردازد، یک نکته اساسی روشن می‌شود: آینده دودانگه به تصمیم امروز مردم و مدیران آن گره خورده است. یا با ایستادگی بر اصول فرهنگی و توسعه بومی، می‌توان منطقه را نجات داد؛ یا با سکوت و انفعال، باید شاهد دفن آرام آرام فرهنگ، خاک، آب، و آینده این منطقه باشیم.

از مسئولان انتظار می‌رود که با بازنگری جدی در روند صدور مجوزها، افزایش نظارت میدانی، شفاف‌سازی وضعیت زمین‌ها و توقف تغییر کاربری‌های غیرمجاز، در برابر این پدیده ایستادگی کنند. همچنین، لازم است مردم نیز با حفظ هویت و فرهنگ خود، مانع از رخنه سبک زندگی ناهماهنگ در روستاهای خود شوند. آیت‌الله محمدی لایینی در پایان سخنان، با یادآوری مظلومیت مردم غزه و ضرورت حمایت از آنان، بار دیگر نگاه بلندمدت و جهانی به مسأله ظلم و انحراف را تبیین کرد. او تأکید کرد: «ظالمان صهیونیست و حامیان‌شان باید مورد نفرین قرار گیرند، و کمک به ملت مظلوم غزه باید ادامه یابد.» این یادآوری شاید پیامی فراتر از جغرافیای دودانگه داشته باشد: در هر نقطه‌ای که ارزش‌ها و منابع انسانی، طبیعی یا فرهنگی در معرض خطر باشد، جبهه‌ای از مقاومت باید شکل بگیرد. از غزه تا دودانگه، از رودها تا رودخانه‌ها، نبردی نرم و پنهان در جریان است. آینده از آن کسانی است که هوشیار باشند و از زمین و زمان خود، پاسداری کنند. یادواره شهدای بخش دودانگه در ۲۶ تیرماه، در مجتمع شهدای نارالله فریم برگزار خواهد شد. یادمانی از شرافت و همدار، یادبودی برای مردانگی و فرصتی برای بیداری دوباره.

اجتماعی خواهد شد. دیدار آیت‌الله محمدی لایینی با اعضای ستاد یادواره شهدای دودانگه، تنها یک جلسه تشریفاتی نبود. این نشست، بستری برای تأکید بر «حفظ ارزش‌های بومی و انقلابی» بود؛ ارزش‌هایی که به‌زعم او باید چون «مرزهایی نامرئی» در برابر تهاجم فرهنگی و اقتصادی ایستادگی کنند. با یادآوری فداکاری ۱۴۸ شهید دودانگه، او تصریح کرد: «این انقلاب، پرچم برافراشته امام (ره) است و حفظ آن، وظیفه امروز ماست.» او افزود که شهدا شفیع و شافع ملت‌اند و باید راه آن‌ها را ادامه داد. بدین‌سان، یادواره‌های شهدا، نه‌تنها یادآور گذشته، بلکه نقشه‌راه آینده هستند. **توسعه بومی یا تخریب تدریجی؟ انتخاب با ماست** نکته کلیدی در سخنان نماینده ولی فقیه، تأکید بر توسعه متوازن و پایدار بر پایه ظرفیت‌های بومی منطقه است. به باور او، توجه به کشاورزی سنتی، دامداری، کشت گیاهان دارویی مانند گل محمدی و احیای صنایع دستی، می‌تواند نسخه شفابخش دودانگه باشد. اما لازمه این توسعه، «جلوگیری از تبدیل روستا به ویلاستان» است. ویلاسازی‌های بی‌رویه اغلب زیرساخت ندارند، منابع را

وی گفت: «دشمن با هدف قرار دادن نسل جوان و ترویج بی‌بندوباری، در صدد تغییر سبک زندگی و جدایی ملت از فرهنگ دینی است.» این سخنان به‌ویژه در شرایطی اهمیت می‌یابد که بسیاری از جوانان دودانگه در جستجوی کار، منطقه را ترک کرده‌اند و جای آنان را کسانی پر کرده‌اند که اغلب تعلق فرهنگی و اقتصادی به این دیار ندارند. آیت‌الله محمدی لایینی در بخشی از سخنان خود از مسئولان، به‌ویژه بخشدار دودانگه خواست تا مقابله با تجاوز به منابع طبیعی را به‌عنوان «اولویت اول» خود قرار دهند. این درخواست در حالی مطرح شد که تغییر کاربری اراضی در بسیاری از نقاط استان مازندران به چالش اساسی در مدیریت سرزمین تبدیل شده و بخش دودانگه نیز از این آسیب مستثنی نیست. به باور او، مقابله با زمین‌خواری و نظارت بر حفظ کاربری‌های کشاورزی، وظیفه‌ای است که اگر به‌درستی انجام نشود، در آینده نزدیک با بحرانی زیست‌محیطی و اقتصادی در این منطقه روبرو خواهیم بود. تغییر کاربری‌های غیرقانونی منجر به خشک‌شدن منابع آبی، کاهش پوشش گیاهی، نابودی حیات‌وحش، و بروز اختلافات

منطقه زیبای دودانگه، با دامنه‌های سبز، فرهنگ بومی اصیل و پیشینه‌ای غنی در عرصه ایثار و شهادت، امروز با چالشی روبروست که نه‌تنها ساختار اقتصادی و اجتماعی آن را تهدید می‌کند، بلکه هویت فرهنگی و منابع طبیعی‌اش را نیز در معرض خطر قرار داده است: تغییر کاربری‌های غیرقانونی و ویلاسازی‌های بی‌ضابطه توسط افراد غیربومی. به گزارش نقش قلم این هشداری جدی از سوی آیت‌الله محمدباقر محمدی لایینی، نماینده ولی فقیه در استان مازندران، در دیدار با اعضای ستاد سی‌امین یادواره شهدای بخش دودانگه ساری، مطرح شد. در شرایطی که منطقه هنوز با کمبودهای عمرانی، ضعف زیرساخت‌های کشاورزی و تهدیدهای زیست‌محیطی دست و پنجه نرم می‌کند، پدیده سوداگری زمین در قالب ویلاسازی‌ها، آرامش طبیعی و اجتماعی دودانگه را نشانه رفته است. آیت‌الله محمدی لایینی در این دیدار، تغییر کاربری‌های نادرست به‌ویژه توسط افراد غیربومی را عامل اصلی بروز آسیب‌های گسترده در منطقه دانست. به‌گفته او، «ویلاسازی‌های بی‌رویه که عمدتاً با نادیده گرفتن قوانین و تجاوز به منابع طبیعی انجام می‌شود، تهدیدی جدی برای هویت فرهنگی، منابع آب‌و‌خاک و معیشت سنتی مردم منطقه است.»

دودانگه با ظرفیت‌هایی چون دامداری، کشاورزی کوهستانی، باغداری و صنایع دستی نظیر کشت گل محمدی، نه تنها باید محل سرمایه‌گذاری‌های پایدار باشد، بلکه می‌تواند در مسیر توسعه بومی، الگویی برای اقتصاد مقاومتی نیز تلقی شود. با این حال، در سایه غفلت برخی نهادها و سودجویی برخی افراد، سرمایه‌گذاری‌های غیرمولد در حال تغییر چهره این منطقه‌اند. **ویلاسازی و مهاجرت معکوس، یا تهاجم فرهنگی؟** نماینده ولی فقیه در مازندران، مسئله ویلاسازی توسط مهاجران را تنها یک «موضوع اقتصادی» ندانست؛ بلکه آن را بخشی از یک روند استحاله فرهنگی تعبیر کرد که به‌واسطه ورود فرهنگ‌های ناسازگار با بوم منطقه، در حال تغییر سبک زندگی مردم است. او هشدار داد که این روند نه‌تنها فرهنگ دینی و انقلابی منطقه را تهدید می‌کند، بلکه انسجام اجتماعی و ارزش‌های اصیل بومی را نیز دچار فرسایش می‌کند.

زباله‌سوزی که جان می‌سوزاند / نوشدارویی که زخم نوشهر را عمیق‌تر کرد

سمانه اسلامی ورگی

سه سال و نیم از افتتاح پرطمسراق نیروگاه زباله‌سوز نوشهر گذشته، اما به جای آن که این پروژه ۲۰۰ میلیاردی به پایان بحران مزمن پسماند در غرب مازندران ختم شود، اکنون خود به نقطه جوش تنش‌های زیست‌محیطی، شکایت‌های مردمی و هشدارهای قضایی بدل شده است.

به گزارش نقش قلم پروژه‌ای که قرار بود الگویی ملی در مدیریت پسماند باشد، حالا به نماد ناکارآمدی در اجرا و نظارت بدل شده؛ و مردم نوشهر، چالوس و کلاردشت با

بوی تعفن، شیرابه‌های سمی و رودخانه‌ای آلوده، سهم خود را از این «پروژه نمایشی» می‌برند.

افتتاحی برای بحران‌زایی

نیروگاه زباله‌سوز نوشهر که در ۲۷ آذر ۱۳۹۹ افتتاح شد، مأموریت داشت روزانه ۲۰۰ تُن زباله را از سه شهرستان نوشهر، چالوس و

کلاردشت دریافت کرده، بسوزاند و از آن برق تولید کند. اما پس از گذشت چند سال، نه تنها تعهدات اجرایی پیمانکار در دریافت زباله‌های سه‌گانه به سرانجام نرسیده، بلکه بخش مهمی از زیرساخت‌های حیاتی نظیر سیستم تصفیه شیرابه، پایش لحظه‌ای دود و ساماندهی پسماندهای انباشته در اطراف مجموعه همچنان معطل مانده است.

بر اساس گزارش‌های میدانی و اعلام رسمی مسئولان محیط زیست، سامانه پایش لحظه‌ای دود خروجی این نیروگاه همچنان با اختلال مواجه است و تصفیه‌خانه نیز به‌طور کامل تجهیز نشده. نتیجه آن که دود ناشی از سوختن زباله بدون کنترل کافی به هوا پاشیده می‌شود، شیرابه‌ها به رودخانه ماشلک و از آنجا به دریای خزر می‌ریزند و بوی تعفن نفس ساکنان محله‌های اطراف را گرفته است.

فرماندار نوشهر در اظهارات اخیر خود، وعده پیگیری و حل مشکلات در «کمتر از یک ماه» را داده است. اما آیا می‌توان زخمی مزمن و گسترده را در چند هفته درمان کرد؟ آن‌هم در حالی که بیش از سه سال برای تجهیز و اصلاح نواقص زمان بود و عملاً کاری پیش نرفت بر اساس گفته‌های رسمی، پیمانکار نیروگاه نه تنها به

وقت آن رسیده که مسئولان به جای وعده‌های کلی، با مردم صادقانه سخن بگویند، قراردادهای غیراجرایی را فسخ کنند، و با بهره‌گیری از فناوری‌های واقعی و نیروهای متخصص داخلی و بومی، این پروژه را از بحران بیرون بکشند.

تعهد خود در تحویل زباله‌های چالوس و کلاردشت عمل نکرده بلکه حتی در مدیریت پسماند نوشهر هم درمانده است. هزاران تُن زباله قدیمی اطراف نیروگاه بدون ساماندهی باقی مانده‌اند و شیرابه‌های آن‌ها همچنان تهدیدی جدی برای منابع آب، خاک، اکوسیستم و سلامت مردم منطقه‌اند.

جالب‌تر آن که با وجود این بحران، هنوز مسئولان به جای پذیرش خطا، با وعده‌های «بازدید کارشناسی»، «تدوین گزارش»، «رفع نقص تدریجی» و «هماهنگی‌های بین‌بخشی» به مردم امید واهی می‌دهند.

پیش‌بینی‌ها این بود که این نیروگاه بتواند با امحای زباله، از دفن سنتی و پرخطر جلوگیری کند، برق پاک تولید کند و الگویی برای سایر شهرهای شمالی کشور شود. اما آنچه امروز شاهدش هستیم، تنها جابه‌جایی صورت‌مسأله و خلق معضل‌های تازه است. دستگاهی که قرار بود «زباله‌سوز» باشد، خود به «آلاینده» تبدیل شده است. رودخانه‌ها آلوده شده، محیط اطراف بوی تعفن گرفته و اعتراض مردمی در فضای مجازی شدت گرفته است.

آیا این همان توسعه پایدار است که وعده‌اش را داده بودند؟

مطالبه‌گری اجتماعی یا فریادی در باد؟

در هفته‌های اخیر، تصاویر و ویدئوهایی از جریان شیرابه‌های تیره و بدبو به رودخانه‌ها، در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده که بار دیگر توجه افکار عمومی را به این بحران زیست‌محیطی جلب کرد. اما این اولین بار نیست که چنین هشدار داد می‌شود. سال‌هاست رسانه‌ها، فعالان محیط زیست و مردم منطقه از وضعیت نیروگاه می‌گویند؛

اما گوش شنوایی نیست.

اکنون حتی دستگاه قضایی و سازمان بازرسی کل کشور نیز وارد میدان شده‌اند. بازرس کل استان مأمور رسیدگی ویژه شده، اما باید دید آیا این بار هم مثل گذشته، همه چیز در سطح «نشست» و «مصوبه»

باقی خواهد ماند یا صدای مردم نوشهر بالاخره به گوش تصمیم‌گیران می‌رسد.

نیروگاه زباله‌سوز نوشهر می‌توانست افتخار مدیریت نوین پسماند در شمال کشور باشد، اما اکنون به درسی عبرت‌آموز برای سایر پروژه‌های مشابه بدل شده است. بی‌توجهی به زیربناهای زیست‌محیطی، سپردن پروژه‌های بزرگ به پیمانکاران ناتوان، و ضعف نظارت مراجع بالادستی سبب شده تا این پروژه نه تنها گرهی از بحران زباله باز نکند بلکه گره‌های تازه‌ای بر پیکره طبیعت و جامعه منطقه بزند.

وقت آن رسیده که مسئولان به جای وعده‌های کلی، با مردم صادقانه سخن بگویند، قراردادهای غیراجرایی را فسخ کنند، و با بهره‌گیری از فناوری‌های واقعی و نیروهای متخصص داخلی و بومی، این پروژه را از بحران بیرون بکشند.

زیست‌بوم نوشهر در حال نفس‌کشیدن زیر بوی زباله و دود ناقص‌سوزی است. اگر امروز چاره نشود، فردا خیلی دیر خواهد بود..

زندگی و وصیت نامه شهید رضا سلیمانی ابهری؛ شهید شاخص بسیج دانش‌آموزی

شهید سلیمانی در هنگام شناسایی در منطقه پیرانشهر و پنجوبین عراق، نیرو به مدت سه روز مجبوره پیاده‌روی بدون آذوقه می‌شوند و به همین جهت متحمل ضعف شدید و سخی‌های فروان شد.

شهید رضا سلیمانی ابهری فرزند نبی‌الله در شهریورماه سال 1347 بدنیا آمد . بعد از گذراندن دوران کودکی با به مدرسه گذاشت و در دبستان ابن‌سینا تحصیلات ابتدایی را پشت سر نهاد. سپس در مدرسه راهنمایی امیرکبیر و پس از آن در دبیرستان دکتر شریعتی به ادامه تحصیل پرداخت.

در ایام تحصیل چندین بار به عنوان شاگرد اول و ممتاز از مدرسه و معلمین خود جایزه دریافت کرد و چون از نعمت صوت خوش برخوردار بود ضمن آموزش تجوید و قواعد قرائت در مسابقات مختلف قرآن شرکت کرد و چندین بار در این مسابقات حائز مقام ممتاز شد. او اهل مطالعه بود و با عضویت در مرکز مطالعات اسلامی، در سیر مطالعاتی ارائه شده توسط آن مرکز شرکت کرد. نماز روزه و دعاها کمی و توسل او ترک نمی‌شد. شجاع، درس خوان، مهربان، دلسوز و خوش خلق بود.

در سال 1362 اولین بار در سن 14سالگی در جبهه‌های حق علیه باطل شرکت کرد که در هنگام شناسایی در منطقه پیرانشهر و پنجوبین عراق، نیرو به مدت سه روز مجبور به پیاده‌روی بدون آذوقه می‌شوند و به همین جهت متحمل ضعف شدید و سخی‌های فروان شد.

پس از گذراندن دوران طولانی نقاقت، فعالیت‌های خود را در زمینه فرهنگی هنری از جمله فعال کردن انجمن اسلامی دبیرستان و اجرای تئاتر و سرود و مطالعات آثار شهید مطهری متمرکز کرد و با فعالیت در پایگاه بسیج به گشت شبانه، آموزش قرآن، راه اندازی حلقه‌های معرفتی و برپایی مراسم دعای کمیل و توسل در مسجد باب‌الحوائج اهتمام ورزید و با بهره‌گیری از اساتید به تقویت مبانی اعتقادی و عرفانی پرداخت و خود را آماده امتحانات سال چهارم دبیرستان و شرکت در کنکور کرد.

در همین حین احساس تکلیف کرد و با لیبیک به فرمان حضرت امام (ره) به همراه برادر بزرگ‌ترشان به جبهه اعزام و بالاخره در روز 12 اریبهشت ماه سال 1365 به شهادت رسید.

«امیدوارم روزی فرا رسد که بیریق اسلام توسط شما فرزندان اسلام در کربلای حسین (ع) برافراشته شود.

امید دارم آنانکه خود را به فراموشی سپرده اند و به ارزش های والای انسانیت پی نبرده اند ناقوس بیداری شهدا را بشنوند و خود را در برابر جامعه مسئول بدانند.»

بازگشت افتخار به زادبوم فرهنگ

همچنین برای نخستین بار موضوعی با عنوان جشنواره هنر کاسپین نیز مطرح شد؛ ایده‌ای تازه برای پیوند میان هنر و اقتصاد فرهنگی. مدیرکل ارشاد در این باره گفت:

«باید هنر به کمک معیشت هنرمندان بیاید. جشنواره کاسپین می‌تواند الگویی برای تقویت اقتصاد هنر در استان باشد.»

تولد آثار نو؛ شب زنده‌داری هنر مازندران

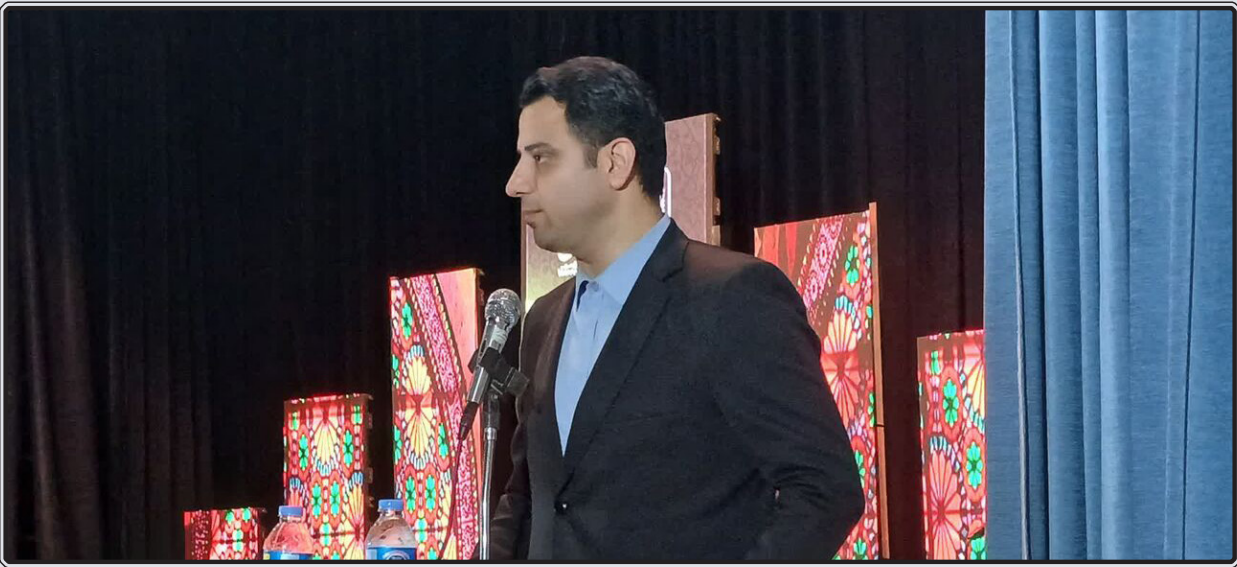
این مراسم علاوه بر اعلام این رویدادهای فرهنگی، میزبان رونمایی از آثار تازه موسیقی مازندران نیز بود. چهار آلبوم با عناوین «ارکه ماه و دل‌تنگی»، «هرایی»، «ساز و سخن» و «آوای باران» به همراه کتاب پژوهشی - آموزشی «هرایی» که همگی حاصل تلاش هنرمندان بومی و فعالان نسیم مهرآوا هستند، در این آیین رونمایی شدند.

در این مراسم جمعی از اهالی موسیقی، پژوهشگران، مسئولان فرهنگی، مدیران اجرایی و چهره‌های شناخته‌شده فرهنگی استان حضور داشتند. معاون توسعه مدیریت و منابع استانداری

مازندران، مشاور استاندار در امور ایثارگران و گروهی از هنرمندان شاخص موسیقی بومی و کلاسیک از دیگر حاضران بودند.

آنچه در آیین شب گذشته نمایان شد، تنها یک اعلام برنامه نبود، بلکه ترسیم نقشه‌ای فرهنگی برای آینده استان بود. پیوند ظرفیت‌های بومی با رویدادهای ملی، نشان از عزم جدی دستگاه فرهنگی برای احیای جایگاه مازندران به عنوان قطب فرهنگ و هنر شمال ایران دارد.

در روزگاری که بسیاری از استان‌ها با استفاده از ظرفیت نخبگان خود برندهای فرهنگی ثبت می‌کنند، مازندران نیز با تکیه بر مفاخر جهانی خود نظیر نیما و شریف، می‌خواهد بار دیگر در مدار توجه ملی قرار گیرد.

جایزه‌ای برای ترویج ادبیات نوگرای فارسی به یاد پدر شعر نو ایران. این جایزه قرار است در روز ۲۱ آبان‌ماه، هم‌زمان با سالروز تولد نیما یوشیج برگزار شود.

مدیرکل فرهنگ و ارشاد مازندران درباره این رویداد گفت: نیما فراتر از یک شاعر است؛ او آغازگر تحولی در زبان و اندیشه ادبیات ایران بود. مازندران باید دوباره پرچم‌دار ادبیات معاصر شود و این جایزه فرصتی است برای بازآفرینی این جایگاه.

جایزه ادبی نیما قرار است با حضور چهره‌های برجسته ادبیات معاصر ایران، منتقدان، ناشران و نویسندگان برگزار شود و آثار برگزیده از سراسر کشور را در حوزه شعر نو، داستان کوتاه و پژوهش‌های ادبی مورد داوری قرار دهد.

محمدی در ادامه سخنانش از تداوم حمایت از جشنواره موسیقی بومی لیلیم نیز خبر داد؛ جشنواره‌ای که پیش‌تر سه دوره آن برگزار شد اما در سال‌های اخیر به دلایل مختلف متوقف ماند. وی اظهار داشت که اداره کل فرهنگ و ارشاد از برگزاری چهارمین دوره این جشنواره با همکاری شرکت نسیم مهرآوا حمایت خواهد کرد.

مازندران میزبان نخستین دوره «نشان موسیقی شریف» و «جایزه ادبی نیما» می‌شود

مازندران، خاستگاه غنی‌ترین مفاخر ادبی و موسیقایی ایران، امسال شاهد برگزاری دو رویداد ملی فاخر خواهد بود که در مسیر تقویت هویت فرهنگی این استان نقشی اساسی ایفا خواهند کرد. «نشان موسیقی شریف» و «جایزه ادبی نیما» دو افتخار تازه‌اند که به میزبانی دیار نیما یوشیج و استاد فرهنگ شریف برگزار می‌شوند؛ نمادهایی از بازگشت توجه ملی به ریشه‌های درخشان هنر ایرانی در این خطه.

در مراسم رونمایی از چهار آلبوم موسیقی و یک کتاب پژوهشی تازه از تولیدات شرکت فرهنگی و هنری «نسیم مهرآوا» که شامگاه یکشنبه در سالن زندمیدار سلمان هراتی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران برگزار شد، مدیرکل ارشاد استان از برگزاری این دو رویداد بزرگ ملی خبر داد.

محمد محمدی با اشاره به جایگاه بی‌بدیل هنرمندان مازندرانی در عرصه فرهنگ و هنر ایران گفت: نشان موسیقی شریف» با هدف بزرگداشت استاد زندمیداد فرهنگ شریف، نوازنده برجسته تار، طراحی شده و قرار است هر سال در سطح ملی برگزار شود و از مفاخر موسیقی ایران تجلیل کند.

یاد شریف در زادگاه شریف

فرهنگ شریف، چهره ماندگار موسیقی ایران، با نوای پراحساس خود نه تنها به ساز تار جان تازه‌ای بخشید بلکه الگویی شد از اخلاق هنرمندانه و شکوه موسیقی ایرانی. حالا قرار است با برگزاری نشان موسیقی به نام او، از چهره‌هایی تجلیل شود که در ادامه همان مسیر گام برداشته‌اند.

محمدی با تأکید بر جایگاه ملی این رویداد گفت: «موسیقی ایران نیازمند تکریم شخصیت‌هایی چون فرهنگ شریف است و این وظیفه بر دوش زادگاه اوست؛ مازندران باید بانی چنین تکریم‌هایی باشد.»

نیما، زنده‌تر از همیشه در جشن ادبیات معاصر

دومین رویداد ملی که در تقویم فرهنگی مازندران ثبت خواهد شد، جایزه ادبی نیما است؛

شرکت بازرگانی توسعه خدمات معلم کالا

معلم کالا

moallemkala.ir

فروشگاه اینترنتی خرید اقساطی